

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/31/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513010615
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7513010615.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Zoltána Szalaya, v trestnej veci obvineného P. R. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák., na neverejnom zasadnutí dňa 25. apríla 2014 v Košiciach o sťažnosti prokurátora okresnej prokuratúry proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 25.11.2013, sp.zn. 5T/139/2013, o zastavení trestného stíhania takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr.por. z a m i e t a sťažnosť prokurátora okresnej prokuratúry.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 25.11.2013, sp.zn. 5T/139/2013 bolo podľa § 241 ods. 1 písm. c), § 215 ods. 1 písm. b) Tr.por. zastavené trestné stíhanie proti obvinenému P. R. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

v obci U., okres Košice - okolie, dňa 16.5.2011 ako sprostredkovateľ predaja ojazdených áut odpredal v priestoroch autobazáru osobné motorové vozidlo zn. P. L., EČV: V. XXX H., ktoré prevzal k predaju od vlastníka H. I. a toto odpredal kupujúcej T. J. za sumu 5.500,- €, kde časť kúpnej ceny vo výške 2.200,- € prevzal od kupujúcej pri podpise kúpnej zmluvy a sumu vo výške 3.300,- € prevzal prostredníctvom úveru od spoločnosti P. K. U. U. s.r.o., X., avšak kúpnu cenu vo výške 5.500,- € si prisvojil a do dnešného dňa neuhradil H. I., čím svojím konaním spôsobil pre H. I. škodu vo výške 5.500,- €,

pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Proti uzneseniu podal sťažnosť prokurátor okresnej prokuratúry (ďalej len „sťažovateľ“). V písomnom odôvodnení podaného opravného prostriedku namieta, že okresný súd rozhodol predčasne, pokiaľ zastavil trestné stíhanie obvineného. Z doposiaľ zadovážených dôkazov je zrejmé, že obvinený ako sprostredkovateľ predaja ojazdených áut odpredal vozidlo poškodeného, pričom od kupujúcej prevzal finančné prostriedky, ktoré doposiaľ nezaslal, resp. neodovzdal poškodenému ani čiastočne, ale tieto si prisvojil. V ďalšom poukázal na listinné dôkazy súvisiace s predajom. Má za to, že obvinený sa dopustil žalovaným skutkom prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák., preto navrhol vyhovieť podanej sťažnosti a zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd, ako súd sťažnostný (§ 190 ods.2 písm. b) Tr.por.) najprv skúmal, či sťažnosť je prípustná alebo či nebola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala, alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým vzala späť a zistil, že sťažnosť - opravný prostriedok je prípustný (§ 185 ods.2 Tr.por.), bol podaný oprávnеноu osobou (§ 186 ods.1 Tr.por.), včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 187 ods.1 Tr.por.).

Krajský súd (ďalej len „sťažnostný súd“) postupoval v zmysle ustanovenia § 192 ods.1 písm. a), písm. b) Tr.por. a pri rozhodovaní o sťažnosti sťažovateľa preskúmal ako nadriadený orgán tak správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako i konanie, ktoré predchádzalo výroku napadnutého uznesenia.

Ako vyplýva zo zákonného ustanovenia § 213 ods. 1 Tr.zák. trestného činu sprenevery sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobí tak na cudzom majetku škodu, v zmysle ods. 2 písm. a) citovaného zákonného ustanovenia väčšiu škodu.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia, okresný súd na základe preskúmania obsahu spisového materiálu a skutočností vyplývajúcich z jeho obsahu, dospel k záveru, že nebola naplnená skutková podstata žalovaného prečinu a to najmä subjektívna stránka trestného činu. Je názoru, že nebola splnená podmienka trestnosti žalovaného prečinu a to tá, žeby mal obvinený úmysel so zverenými finančnými prostriedkami naložiť v rozpore, na ktorý mu boli poskytnuté, a to spôsobom, ktorý marí základný účel zverenia.

Krajský súd v zhode s okresným súdom z obsahu spisového materiálu zistil - konkrétne z konfrontácie medzi svedkom G. L.Ý. a poškodeným H. I. - že obvinený ponúkal poškodenému časť peňazí, ktoré však poškodený odmietol, že nechce časť, ale že chce len celú sumu.

I z tohto vyplýva zistenie, že to bol obvinený, ktorý chcel aspoň čiastočne uhradiť poškodenému sumu za odpredaj jeho vozidla, teda nemožno povedať, žeby bola splnená podmienka, aby úmyselne so zverenými finančnými prostriedkami (ktoré dostal za predaj vozidla), bolo naložené v rozpore s účelom, za ktorým boli získané obvineným.

Treba napokon pripomenúť, že pokiaľ sú vzájomné nároky obvineného a poškodeného súvisiace s nákladmi vzniknutými počas doby, po ktorú bolo predmetné motorové vozidlo ponúkané za účelom predaja, prípadne predvádzané záujemcom o kúpu a s tým vznikli nejaké poruchy, teda vyvstala potreba opráv a s tým súvisiacich nákladov, toto sú skutočnosti, ktoré nie je možné riešiť v rámci trestného konania.

Na základe uvedených zistených skutočností krajský súd tak dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu ako súdu prvého stupňa je správne, stotožnil sa s ním a sťažnosť sťažovateľa - prokurátora okresnej prokuratúry ako nedôvodnú v súlade s ustanovením § 193 ods. 1 písm. c) Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 ods. 2 Tr.por.).